

РЕШЕНИЕ

№ 2960

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8332** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Фондация център за култура и спорт, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул.“566“ № 25, представлявано от Ц. П., срещу наложена от полицейски орган в ООП – СДВР принудителна административна мярка – принудително преместване на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , наложена на 20.06.2019 г.

Жалбоподателят релевира доводи, че заповедта е незаконосъобразна, съставена в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква, че приложилият мярката орган е имал правомощие да извършва контролна дейност, но не и правомощието да прилага принудителна административна мярка по чл.171, т.5, б. „б“ от ЗДвП. Твърди, че принудителните административни мерки като форма на изпълнителната дейност, чрез която се дава легален израз на държавна принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи, следва да бъдат прилагани само в конкретно изброени в закона случаи, като компетентният орган, не може да ги налага произволно, а те трябва да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвиден там.В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по делото – В. В. О., полицейски орган в ООП – СДВР, в писмено становище оспорва жалбатаи излага доводи по същество на същата.В съдебно

заседание не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от представената по делото докладна записка от 20.06.2019г. съставена от В. О. – /с позивна 432/, полицаи от сектор "Общинска полиция" при отдел „Охранителна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи, че на същата дата в 17:15 часа, е разпоредено репатрирането на МПС, марка "Мерцедес", с рег. [рег.номер на МПС] , който е бил паркиран в [населено място] на бул. С. до Мол С. към ул. Черковна на необозначено място за паркиране. В докладната записка е посочено, че е налице нарушение на чл.6, т.1, ЗДвП. Съставена е скица.

Автомобила е репатриран от служители на [фирма] видно от протокол на екипите за принудително преместване на ППС на 20.06.2019 г. в 17.18 ч. / л. 9-23 и л.44-49 от делото/

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства/ л.38-49 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната ПАМ е наложена на 20.06.2019 г. Жалбата е депозирана по пощата в АССГ на 04.07.2019 г. , видно от пощ. клеймо на приложения по делото пощ.плик в оригинал/ л.7 от делото/. Поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспорената ПАМ е приложена от полицаи от сектор "Пътна полиция" при отдел ОП на Столична дирекция на вътрешните работи. В чл.172, ал.1 от ЗДвП не е предвидено кой е компетентният орган да прилага ПАМ по чл.171, т.5, б. "б", от ЗДвП поради което при тази хипотеза намира приложение нормата на чл.168, ал.1 от ЗДвП, към която има изрично препращане в чл.171, т.5, б. "б". Съгласно чл.168, ал.1 от ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. По делото е приложена заповед № СОА18-РД 95-484/14.08.2018г. на кмета на Столична Община, с която са определени реда и условията за принудително преместване на неправилно паркирани пътни превозни средства, на основание чл.120 и чл.121 от НОДТСО. Следователно към момента на налагане на ПАМ на 20.06.2019г. Заповед № СОА18-РД 95-484/14.08.2018г. на кмета на Столична Община е била действащ акт. Видно от Заповед № 513з-2160/24.03.2017г. на директора на СДВР служителят, наложил процесната ПАМ - В. В. О. е бил преназначен от младши инспектор на длъжност старши полицаи в 02 група на сектор „С2“ кум отдел „Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред при Столична дирекция на вътрешните работи“, от младши изпълнителската длъжност на старши полицаи в група „Охрана на обществения ред, масови мероприятия и съдействие на Център за градска мобилност“, сектор Общинска полиция към отдел Охранителна полиция - СДВР. Към датата на издаване на

процесния акт лицето наложило ПАМ е било служител на ООП – СДВР и е било компетентно да налага ПАМ по чл.171, т.5, б. "б" от ЗДвП. По аргумент от чл.172, ал.1 от ЗДвП законодателят е изключил задължителната писмена форма за мярката по чл.171, т.5, б. "б" от ЗДвП, като прилагането ѝ по същество представлява властническо волеизявление на административния орган, осъществено чрез действие. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен административен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171, т.5, б. "б" от ЗДвП, преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач се налага когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. В този случай лицата по чл.168 от ЗДвП уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление.

Съгласно тази разпоредба налице са три хипотези при наличието на които може да бъде наложена ПАМ, а именно: 1./ когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение; 2./ на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство; 3./ когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Видно от представените по делото доказателства – докладна записка към рег. № 7971/20.06.2019г. и изготвения снимков материал в деня на принудителното преместване - 20.06.2019 г. Автомобиля на жалбоподателя е бил паркиран на [улица], до МОЛ С. към [улица] в нарушение на ЗДвП. Мястото е забранено за престой и паркиране и е обозначено с неподвижен пътен знак В27 и допълнителна табела Т17, предупреждаваща нарушителите, че автомобилите могат принудително да бъдат преместени. Доказателства които да оборят тези факти не бяха представени в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя.

Съгласно чл.99, ал.1 и 2 от ЗДвП в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Местата за паркиране по ал.1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. Съгласно чл.6, т.1 от ЗДвП, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В конкретният случай безспорно се установява, че са налице първата и втората

хипотеза на разпоредбата на чл.171, т.5, б. "б" от ЗДвП, а именно че автомобила на жалбоподателя е бил паркиран в нарушение на ЗДвП в обхвата на непотвижен пътен знак В27/забранени са престоят и паркирането/.Налице е и третата хипотеза на разпоредбата, тъй като с пренебрегването на забраната за паркиране и престой на това място, жалбоподателя е създал опасност и прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Мотивиран от горното, при проверката по чл. 168 от АПК, съдът намира че оспорената принудителна административна мярка е валидна, приложена при спазване на процесуалните правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената срещу нея жалба се явява неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация център за култура и спорт, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул.“566“ № 25, представлявано от Ц. П., срещу наложена от полицейски орган в ООП – СДВР принудителна административна мярка – принудително преместване на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , наложена на 20.06.2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: